

Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet Rotterdam 2018

De Raad van de gemeente Rotterdam,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 28 november 2017 (raadsvoorstel nr. 17bb9893); raadsstuk 18bb751;

gelet op artikel 147 Gemeentewet en de artikelen 8, eerste lid, aanhef en onderdeel b, en tweede lid en 36 van de Participatiewet;

overwegende dat het, in verband met de motie Zomerakkoord 17bb6162, waarbij extra financiële middelen zijn vrijgemaakt voor de individuele inkomenstoelage, noodzakelijk is een nieuwe verordening met betrekking tot de individuele inkomenstoelage op grond van de Participatiewet vast te stellen;

besluit vast te stellen:

Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet Rotterdam 2018

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop beruste bepalingen wordt verstaan onder:

- inkomen: totaal van het inkomen, bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet, en de algemene bijstand;
- minimumloon: het bedrag dat gelijk staat aan het bedrag als bedoeld in artikel 21, aanhef en onderdeel b, van de Participatiewet;
- referteperiode: periode van 12 maanden.

Artikel 2 Indienen verzoek

Een aanvraag om verlening van een individuele inkomenstoelage als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, wordt ingediend met een door het college vastgesteld formulier.

Artikel 3 Langdurig laag inkomen

- Een persoon komt alleen voor de individuele inkomenstoelage in aanmerking, als hij als alleenstaande of als gehuwde, gedurende de gehele referentieperiode een laag inkomen had.
- Er is sprake van een langdurig laag inkomen als het inkomen in de referentieperiode niet meer bedraagt dan 130% van het minimumloon.

Artikel 4 Hoogte individuele inkomenstoelage

De individuele inkomenstoelage bedraagt € 120,00 per jaar.

Artikel 5 Beleidsregels

Het college stelt beleidsregels vast ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 6 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de persoon die een aanvraag om verlening van een individuele inkomenstoelage indient afwijken van de bepalingen van deze verordening, als toepassing van deze verordening naar het oordeel van het college tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 7 Intrekking verordening

De Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet Rotterdam 2016 wordt ingetrokken.

Artikel 8 Overgangsbepaling

Op een aanvraag of een bezwaarschrift dat vóór 1 januari 2018 is ingediend en waarop op die datum nog niet is beslist, wordt beslist met toepassing van de Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet Rotterdam 2016.

Artikel 9 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2018.

Artikel 10 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet Rotterdam 2018 of VIIP Rotterdam 2018.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 1 februari 2018.

*De griffier,
J.M. van Midden*

*De voorzitter,
A. Aboutaleb*

Toelichting

Algemene toelichting

Op grond van artikel 8 van de Participatiewet moet de gemeenteraad bij verordening regels stellen over de individuele inkomenstoelage.

Door middel van de motie Zomerakkoord 17bb6162 zijn er voor 2018 extra financiële middelen vrijgemaakt voor de individuele inkomenstoelage. Met deze extra financiële middelen is het mogelijk om deze regeling voor een grotere groep Rotterdammers toegankelijk te maken en het bedrag te verhogen. Omdat deze zaken in de verordening geregeld zijn moet de Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet Rotterdam 2016 worden aangepast. Dit geeft meteen de gelegenheid om op een aantal onderdelen (technische) verbeteringen aan te brengen.

Algemene overwegingen

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag in principe toereikend is om de normale kosten van levensonderhoud te voldoen. Hiertoe behoort ook een component reservering. Maar als mensen langdurig zijn aangewezen op een laag inkomen komt hun financiële positie onder druk te staan. Vooral als zij geen perspectief hebben op het verhogen van hun inkomen. Om die reden is in 2004 de langdurigheidstoelage in het leven geroepen. Met de invoering van de Participatiewet, in 2015, is de categoriale langdurigheidstoelage vervangen door de individuele inkomenstoelage.

De individuele inkomenstoelage is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor Rotterdammers die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij, gelet op hun individuele omstandigheden, geen vooruitzicht hebben op inkomensverbetering.

De verordening beperkt zich tot de invulling die wettelijk voorgeschreven is. Hierbij gaat het om het invullen van de begrippen "langdurig" en "laag" inkomen. Daarnaast moet in de verordening opgenomen worden wat de hoogte van de individuele inkomenstoelage is. In de motie Zomerakkoord 17bb6162 is overeengekomen dat het beleid op het thema armoede intensivering verdient. Dit leidt nu tot aanpassing van deze regeling. Uitgangspunt bij deze aanpassing is dat, door het verruimen van de criteria, een grotere groep werkende Rotterdammers ook in aanmerking komt voor de inkomensondersteunende maatregel.

De individuele inkomenstoelage behoort tot de bijzondere bijstand. Dit betekent dat de algemene eisen voor het recht op bijstand, zoals onder andere vastgelegd in paragraaf 2.2 van de Participatiewet, óók gelden bij de beoordeling van het recht op een individuele inkomenstoelage.

Artikelsgewijze toelichting

Alleen die bepalingen die nadere toelichting nodig hebben worden hier behandeld.

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit artikel staan de begrippen die niet al in de Participatiewet zelf en in de Algemene wet bestuursrecht gedefinieerd zijn of hiervan afwijken.

Inkomen

Onder inkomen wordt verstaan het inkomen zoals omschreven in artikel 32 van de Participatiewet. In afwijking hiervan wordt algemene bijstand, voor de beoordeling van het recht op individuele inkomensstoelage, ook in aanmerking genomen als inkomen. Bijzondere bijstand kan niet als inkomen in aanmerking worden genomen. Aangezien individuele inkomenstoelage een vorm van bijzondere bijstand is, is het niet nodig expliciet te bepalen dat een eerder versterkte individuele inkomenstoelage buiten beschouwing moet worden gelaten bij de vaststelling van het inkomen.

Minimumloon

Met minimumloon wordt bedoeld het bedrag dat gelijk staat aan het bedrag als bedoeld in artikel 21 aanhef en onder b van de Participatiewet, dat is de netto bijstandsnorm voor gehuwden. Deze is gelijk aan 100% van het netto wettelijk minimumloon. In dit verband wordt opgemerkt dat de hele Participatiewet uitgaat van een netto inkomensbegrip. Voor de individuele inkomenstoelage is dat niet anders. Dit wettelijk minimumloon wordt normaal gesproken jaarlijks door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid per 1 januari en 1 juli opnieuw vastgesteld.

Artikel 2 Indienen verzoek

Om onduidelijkheid te voorkomen over de manier waarop het verzoek moet worden ingediend bepaalt artikel 2 van de verordening dat het verzoek moet worden gedaan met een door het college vastgesteld formulier.

Artikel 3 Langdurig laag inkomen

In dit artikel is invulling gegeven aan de begrippen "langdurig" en "laag inkomen".

Langdurig is gelijk aan de referteperiode, namelijk de periode van 12 maanden. Van een laag inkomen is sprake als het inkomen in de referteperiode niet meer bedroeg dan 130% van het minimumloon. Het

inkomen dient 12 maanden lang onafgebroken niet hoger te zijn geweest dan 130% van het minimumloon.

Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op individuele inkomenstoelage de gehuwden gezamenlijk toekomt. Worden personen op de datum waarop de aanvraag is ingekomen als gehuwden aangemerkt, dan moeten beide gehuwden voldoen aan alle voorwaarden van artikel 36, eerste lid van de Participatiewet. Dat betekent dus ook dat hun gezamenlijke inkomen over de referentieperiode in aanmerking wordt genomen. Voldoet één van hen niet aan de gestelde voorwaarden van artikel 36 van de Participatiewet dan bestaat voor beiden geen recht op individuele inkomenstoelage.

Als gehuwden slechts een gedeelte van de referentieperiode gehuwd waren (als gehuwd konden worden aangemerkt) moet voor beide personen apart beoordeeld worden of het inkomen in dat deel van de referentieperiode lager was dan 130% van het minimumloon.

De individuele inkomenstoelage wordt slechts een maal per 12 maanden verstrekt. Dit vloeit voort uit artikel 36, derde lid, van de Participatiewet. Hierin staat namelijk dat een verzoek wordt geweigerd als aan een persoon een individuele inkomenstoelage is verleend in de periode van 12 maanden voorafgaand aan zijn verzoek. Een persoon kan slechts eenmaal per 12 maanden een individuele inkomenstoelage ontvangen, ongeacht zijn 'burgerlijke staat'.

Artikel 4 Hoogte individuele inkomenstoelage

De inkomenstoelage is een vast bedrag, ongeacht de gezinssamenstelling. Het bedrag wordt niet jaarlijks geïndexeerd.

Artikel 5 Beleidsregels

In dit artikel is geregeld dat het college beleidsregels vaststelt voor de verdere uitwerking van deze verordening.

Het college moet op basis van artikel 36 van de Participatiewet beoordelen of er, gelet op de individuele omstandigheden van de persoon, uitzicht is op inkomensverbetering. Daarbij moet het college op grond van de wet in ieder geval betrekken:

- a. de krachten en bekwaamheden van de persoon; en
- b. de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Het college geeft in beleidsregels aan wanneer er naar zijn oordeel uitzicht is op inkomensverbetering. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het college rekening houden met de omstandigheden van de verzoeker en eventueel diens echtgeno(o)t(e). In artikel 36, tweede lid, van de Participatiewet is bepaald dat tot die omstandigheden in ieder geval worden gerekend:

- de krachten en bekwaamheden van de verzoeker om tot inkomensverbetering te komen;
- de inspanningen die de verzoeker heeft gedaan om tot inkomensverbetering te komen.

Voor zover er categorieën groepen kunnen worden benoemd waarbij in zijn algemeenheid kan worden gesteld dat er al dan niet uitzicht is op inkomensverbetering, wordt dit door het college ook in de beleidsregels vastgelegd.

Artikel 8 Overgangsbepaling

De overgangsbepaling gaat uit van een eerbiedigende werking. De verschillen tussen de oude en de nieuwe verordening zijn dusdanig groot dat het niet zuiver geacht wordt om de aanvragen (en dus ook de bezwaarschriften) die er nog liggen onder het regime van de nieuwe verordening af te handelen. Er zouden te grote verschillen ontstaan met de overige in 2017 afgehandelde aanvragen. De verschillen betreffen de referentieperiode (5 jaar versus 1 jaar), hoogte van het bedrag (€ 50 versus € 120) en het hanteren van een afwijkende peildatum (onder regime van de oude verordening). De aanvragen die zijn ingediend in 2017 worden afgehandeld onder de oude verordening (VIIP Rotterdam 2016).

Dit gemeentebblad 2018, nummer 17, is uitgegeven op 6 februari 2018 en ligt op dins-, woens- en donderdagen van 9.00 tot 13.00 uur ter inzage bij het Bestuurlijk Informatiecentrum Rotterdam (BIR), locatie Wachtruimte Timmerhuis, Halve Maanpassage 1 (trap op, melden bij Informatiebalie)
(Zie ook: www.bis.rotterdam.nl – Regelgeving of Gemeentebbladen chronologisch)